

[Erik Hansen (Aalborg amt).]

håber meget stærkt, at det, der nu er foretaget i en ekstraordinær situation, også må blive registreret som noget helt ekstraordinært. Det må ikke danne præcedens i kommende situationer på arbejdsmarkedet. Der må ikke, når denne lov er vedtaget, være skabt ringere muligheder for, at forligsinstitutionen kan arbejde, end der var før.

Også jeg skal da gerne sige, at det radikale venstre er glad for, at socialdemokratiet under udvalgsarbejdet positivt er gået med og nu agter at stemme for at få denne konflikt bragt til ophør.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget med de af udvalget stillede ændringsforslag, som er tiltrådt af ministeren.

Aksel Larsen: Ja, jeg skal på mit partis vegne anbefale de stillede ændringsforslag og anbefale lovforslaget til vedtagelse, når disse ændringsforslag er vedtaget ved anden behandling. Det forekommer os, at vi herved er nået til det i denne situation bedst mulige resultat. Det forekommer os, vi er nået til et godt resultat, og det er jo aldeles udmærket, at regeringspartierne ordfører oven i købet takker oppositionspartierne for deres medvirken. Jeg tror, at oppositionspartierne har ret til at takke regeringen og regeringspartierne, fordi de gik i sig selv og opgav deres oprindelige tanke, deres oprindelige ideer, og gik ind på oppositionens forslag.

Jeg tror ikke, det vil lønne sig at forsøge at ride kæpheste på den måde, visse talere allerede har gjort det med at tale om, at nu er der skabt præcedens, og nu er der fastlagt principper, og nu har alle anerkendt, at man kan lave regerings- og folketingsindgreb i arbejdskonflikter. Rent praktisk ved vi, at dette kan lade sig gøre; det afhænger af, hvorvidt der er flertal for det i folketinget. Hvilken stilling man vil tage til regerings- og folketingsindgreb i arbejdskonflikter afhænger naturligvis af, hvordan indgrebene bliver, og derfor kan der ikke udledes noget som helst om, hvordan man eventuelt i en helt anden situation vil stille sig.

Det, der er det væsentlige her, er, at regeringen kom med et forslag om en voldgifts-afgørelse af arbejdsforhold på dette område.

Man kan camouflere det og sige, at man vil have et fællesudvalg eller et forhandlingsudvalg, og man kan sætte ølse for, og man kan sætte ølse bag, men det, der var sagen, var, at der skulle 3 repræsentanter fra hver side i udvalget, og så skulle der være en opmand, som efter alt at dømme ville blive en højesteretsdommer, og det var ham, der ville blive afgørende for, hvordan lønninger og arbejdsforhold skulle være. Det er voldgift, og man kan lige så godt spare sig for søgene på at bortforklare dette. Bliver ændringsforslagene vedtaget, og det bliver de jo, så er voldgiften forsvundet; man kan jo se det simpelt hen derved, at ændringsforslagene bl. a. går ud på, at §§ 3 og 5 skal bortfalde. Der siges derimod direkte, at det, der skal være gældende på det pågældende område, er det, der står i forligsmændens ultimative skitse; som naturligvis skal teknisk gennemgås — det bliver den slags skitser altid — men ellers ikke kan fraviges.

Hvad man end kan mene om voldgift og voldgiftsdommere — og jeg skal ingenlunde udelukke muligheden for, at det kunne tænkes, at man engang fik en voldgiftsdomstol, som måske gav arbejderorganisationerne mere ret end arbejdsgiverorganisationerne — så ville der dog givetvis være størst chance for, at voldgiftsdommeren kom til et resultat, der var ringere for arbejderne end det, der var fastlagt i en forligsmandskitse. Hvis der overhovedet var mening i det nej til skitsen, der blev udtrykt af arbejdsgivernes repræsentanter, så måtte det dog være den, at de regnede med at kunne slippe billigere ved at sige nej til skitsen og så få en folketingsafgørelse med en voldgiftsdomstol. Det er muligt, at de havde andre grunde til det — det er jo svært for os andre at vide, hvilke slagsmål der har været andre steder uden for dette ting og sådan — men i hvert fald er den mest logiske tanke, man kan gøre sig, denne, at de regnede med at slippe noget billigere, og derfor sagde de nej til skitsen.

Naturligvis vejer det for os uhyre tungt, at fagorganisationerne havde sagt ja til skitsen, og at fagorganisationerne og ikke mindst slagteriarbejderforbundet også under nattens forhandlinger i udvalget direkte har erklæret, at man så gerne en løsning på konflikten på den måde, som det her er